

Comunicat de presă
12 iulie 2021

Vasile Alecsandri – 200 de ani de la naștere

Muzeul Național al Literaturii Române și Academia Română organizează miercuri, 14 iulie 2021, ora 11.00, în Clubul Academicienilor (Calea Victoriei 125), dezbateră *Vasile Alecsandri – 200 de ani de la naștere*. Deși anul nașterii celui mai reprezentativ scriitor pașoptist a rămas o controversă, conform propriilor afirmații, Alecsandri se naște în iulie, 1821: „Sunt născut în Bacău, la anul 1821, luna iulie, în timpul revoluției grecești ce a izbucnit mai întâi în Moldova sub comanda prințului Ipsilanti. Țara fiind pe atunci în prada eteriaștilor greci și a ienicerilor, părinții mei fură nevoiți a se adăposti în codri, cu copiii lor și cu câțiva servitori credincioși.” (*Suvenire din viața mea*, Mircești, 1865).

La evenimentul dedicat bicentenarului nașterii lui Vasile Alecsandri vor participa acad. Eugen Simion, Președintele Secției de Filologie și Literatură a Academiei Române, prof. univ. dr. Silviu Angelescu, conf. univ. dr. Paul Cernat și CS I Zamfir Bălan. Moderator: prof. univ. dr. Ioan Cristescu, directorul Muzeului Național al Literaturii Române.

Vasile Alecsandri – poet, prozator, dramaturg, diplomat și membru fondator al Academiei Române – a avut o activitate prodigioasă, indispensabilă pentru mediul cultural din perioada 1840-1890. Numele său este legat de epoca începuturilor literaturii române în sens modern, contribuind la întemeierea Teatrului Național, alături de Mihail Kogălniceanu și Costache Negruzzi. În plan politic, în 1858-1859, numele său a fost vehiculat ca posibil candidat cu șanse la obținerea domniei Moldovei. Scriitorul s-a retras, susținându-l pe viitorul ales, Al. I. Cuza, care, după dubla alegere, din 5 și din 24 ianuarie 1859, a unit cele două Principate. În 1881, când Carol I a fost încoronat ca monarh al României, Alecsandri a compus *Imnul regal român*, intonat prima dată în 1884, pe muzica lui Eduard Hübsch. Cunoscut și ca *Trăiască Regele*, cântecul a fost intonat până în 1947, când Regele Mihai a fost obligat să abdice.

În 1840 este numit director al Teatrului Național din Iași, unde și-a început activitatea de dramaturg care i-a adus cele mai constante succese. Opera sa dramatică însumează aproximativ 2.000 de pagini, rămânând cel mai rezistent compartiment al activității sale literare și va constitui baza solidă pe care se va dezvolta dramaturgia românească în principalele sale direcții tehnice: comedia străină și drama istorică. În noiembrie 1840 s-a jucat *Farmazonul din Hârlău*, moment considerat nașterea dramaturgiei românești, iar în februarie 1841, *Cinovnicul și modista*, ambele preluate după piese străine. A fost un neobosit călător prin țară, străbătând capitalele și principalele orașe ale țărilor europene, ajungând până în Asia și Africa din curiozitatea de a-l descoperi cultura celuilalt (paginile de memorialistică fiind surprinse în *ziarul de călătorie*), dar și din motive ce țineau de misiune diplomatică și de lupta pentru Unire. A fost apreciat atât în țară, unde primește Marele Premiu *Năsturel-Herescu* al Academiei Române, cât și la Montpellier, unde primește Premiul Gintei Latine, în 1878.

Muzeul Național al Literaturii Române